

Каварня — пуп буття. Єдиний видих, —
І в юнки — без кінця — коріння з рота.
Сплива обличчя, довге, як наритник,
Із бильця поруч, це, — на показ — вади, —

Два підлітки кобилу з тями зводять,
Що їсть кружала кремкові отрути
Під висвисти сопілки з очерету.
Крізь дим, потік амебно-білих вудлищ

(Безпростірність напоїв і наїдків), —
В горнятку — євнух — ложкою — наяду,
З-під бульбашок — то око, то стегно, —

Не бачачи: поверх голів погнав
Хлопчисько, голий, верхи на хорту,
Щоб із кута, ламаючи хребти,

На всю каварню дерево життя.